

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det, fru Ulla Tørnæs siger om forslaget til vedtagelse, er mystisk, når man sammenholder det med den ordførertale, fru Ulla Tørnæs holdt, for hørte jeg ret, mente fru Ulla Tørnæs, at man ikke kunne deltage i det cirkus, som Enhedslisten har stillet op, fordi det ikke indeholdt en klar mulighed for at vælte regeringen. Men så brugte fru Ulla Tørnæs sin tid på at kritisere regeringen og endte med ikke at stille et forslag til vedtagelse om mistillid, som man kunne have fået Enhedslisten til at stemme for. Ikke engang at kritisere regeringen kunne man mande sig op til.

Og så er det bare, jeg i al beskedenhed spørger: Hvad er det, der foregår i hovederne på Venstre? Altså, man siger ét og gør noget andet. Eller er det, fordi man ikke kunne få fire partier til at foreslå en vedtagelse om noget andet? Så synes jeg, det skulle siges heroppefra, og så kunne fru Ulla Tørnæs samtidig forklare, hvordan det kan være, at vi skal diskutere hjemmehjælp både i vedtagelsen og senere på Folketingets dagsorden.

Så gør fru Ulla Tørnæs også klart opmærksom på heroppefra, at her er man ikke nødvendigvis enig med CD, som er medforslagsstiller til vedtagelsen. Jeg må indrømme, at jeg er forvirret, og jeg tror faktisk, der er ganske mange, der er i tvivl om, hvad Venstre overhovedet vil.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Ulla Tørnæs, og derefter går vi videre i ordførerrækken

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må jo konstatere, at hr. Jens Peter Vernersen er udtryk for den sande beton i den socialdemokratiske bevægelse, og at al, al sans for humor og ironi åbenbart ikke kan trænge igennem betonmuren.

Jeg refererede blot hr. Jens Peter Vernersens egen ordfører, nemlig hr. Bukstis, bemærkninger om, at Venstres politik medførte juleaften hele året rundt. Det var bestemt ikke en udtalelse, der fra første færd kom fra min side, men blot en tilkendegivelse af, at hr. Buksti åbenbart er enig med en stor del af den danske vælgerskare, nemlig at man er meget godt tilfreds med den politik, som Venstre lægger for dagen. Men det er med beklagelse, jeg må konstatere, at hu-

mor og ironi tilsyneladende ikke kan trænge igennem den socialdemokratiske beton.

Så spørger hr. Jan Petersen: Hvorfor nævner Venstre ikke ordet mistillid i sit forslag til vedtagelse, for det ville man jo sagtens kunne få Enhedslisten til at stemme for? Jamen pointen er jo lige præcis, at Enhedslisten ikke vil være med til at vælte regeringen. Enhedslisten har fra første færd sagt, at man udelukkende ønsker en debat om regeringens brudte valglofter, men at man ikke ønsker at tage konsekvensen af den debat og være med til at vælte regeringen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det naturligvis er Venstres fornemste opgave til enhver tid at stille regeringen til regnskab for regeringens gerninger, og skulle det medføre, at vi kunne samle et flertal for et mistillidsvotum til regeringen, er det naturligvis Venstres fornemste opgave, og det vil vi til enhver tid gøre. Vi vil ikke forpasse én eneste chance – det kan hr. Jan Petersen være evigt forvisset om – men den chance er ikke til stede i dag, og derfor ser vores forslag til vedtagelse ud, som det gør.

Pia Christmas-Møller (KF):

Man kan have mange meninger om det frugtbare og fremadrettede i denne debat; men nu har vi den altså, og så må tingene også siges ligeud.

Det hele handler om, at regeringen vandt folketingsvalget i elvte time på sidste øjeblikks løfter og trusler fra Socialdemokratiet – løfter om, hvad Socialdemokratiet ville i regeringen, og trusler om, hvilke vederstyggeligheder der ville ramme befolkningen, hvis den fik en borgerlig regering. Men man snød vælgerne!

Socialdemokratiet hentede på den måde de sidste stemmer hjem til at kunne fortsætte med regeringsmagten. Der var valglofter til alle: ejere, lejere, ældre, børnefamilier, studerende, efterlønnere, syge og raske. Men man snød vælgerne!

Socialdemokratiet sagde før valget, at der ikke var noget økonomisk indgreb på vej. Boligejerne, bilejerne og pensionsopsparerne kunne trygt sove om natten, hvis altså bare de stemte på Socialdemokratiet. Men hvad skete? Man snød vælgerne! Indgrebet kom få måneder efter valget som en tyv om natten.

Socialdemokratiet sagde før valget, at de borgerlige ville ramme lejerne. Men hvad skete? Regeringen foreslog selv nedskæringer i boligstøtten. Man snød vælgerne!